

ਸੀਧੀ ਦਾ ਆਧਾਰ - 'ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ'

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀਹੰਸ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਸਨਧਾਰੀ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਲੌਕਿਕ ਅਤੇ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀਹੰਸ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗਿਰਾ ਹਨ। ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਕੀਨੋ ਪਿਆਰੇ ਲਗਦੇ ਹਨ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗਿਰਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਹਨ ਕਉਂਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਿੱਤੇ ਹੀ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆ ਹੀ ਗਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਲਾਸ਼ਟ ਨੰਬਰ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ, ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਭਾ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ ਬਾਪ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਉਸ ਸੰਗਿਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ। ਜਵੇਂ ਅਜਕਲ ਦੀ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੰਗਿਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਵੇਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਉਵੇਂ ਦਾ ਸੰਗਿਰਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਅਜਕਲ ਸੰਗਿਰਾ ਦੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੈਟ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਅਨੇਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕੀਨੋ ਵਰੋਇਟੀ ਸੈਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ! ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾਂ ਵੀ ਅਮੁੱਲ ਸੰਗਿਰਾ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਲੱਗੇਗਾ? ਅਜਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ, ਗੁਣਾਂ ਦੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ, ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਸੰਗਿਰਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਸੰਗਿਰਾ ਹੈ ਵੀ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅਮੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਹੀ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜਵੇਂ ਹੰਸ ਕੰਕੜ ਅਤੇ ਰਤਨ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਕੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਕੜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਤਨ - ਮੋਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਹੀ ਹੋਲੀਹੰਸ ਮਤਲਬ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਰਖ ਕੇ ਉਹ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯੂਜ਼ ਕਰੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਰਿਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹੋਲੀਹੰਸ। ਤਾਂ ਪਰਖਣਾ ਅਤੇ ਨਰਿਣੈ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਆਪਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੇ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ? ਸਮੇਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਦ ਜੇਕਰ ਪਰਖ ਵੀ ਲਿਆ, ਨਰਿਣੈ ਕਰ ਵੀ ਲਿਆ ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬੀਤ ਗਿਆ ਨਾ। ਜੇ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦਾ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਸੈਕੰਡ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ! ਥਰਡ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ। ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਹੰਸ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਹੋਲੀ (ਪਵਿਤਰ) ਹੈ।

ਹੋਲੀ ਦਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿਤਰ ਅਤੇ ਹੀਂਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਬੀਤੀ ਸੋ ਬੀਤੀ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਸਵੱਛ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਜੋ ਸੈਕੰਡ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਬੀਤ ਗਈ ਉਹ ਹੋਲੀ - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਅਜਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਲੀ ਸ਼ਬਦ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਅਰਥ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੰਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀਧੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੀਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋਲੀਹੰਸ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੋਲੀਹੰਸ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਰਖਣ ਅਤੇ ਨਰਿਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਦੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਦੇ ਬਾਦ ਯਥਾਰਥ ਨਰਿਣੈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ - ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਕਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਨ ਹੋਲੀਹੰਸ ਮਤਲਬ ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ। ਇਹ ਹੋਇਆ ਅੱਜ ਦੀ ਇਸ ਸਭਾ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ। ਇਹ ਸਭਾ ਮਤਲਬ ਸਰਿਫ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਾਰੋ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਲਿਣ ਮਨਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਰੂਹਰਹਿਨ ਕਰਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਵੀ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵੀਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀਧੀ ਕਵਿੰ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀਧੀ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸੀਧੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਕੀਨੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀਨੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਮਤਲਬ ਵੀਧੀ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦਾ ਖਾਤਾ ਕੀਨਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ? ਵੀਧੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵੀਧੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵੀਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਧੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀਧੀ ਅਤੇ ਸੀਧੀ ਦਾ ਬੀਜ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਸਦਾ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਲਿਆਣ ਦੀ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਸਹਯੋਗ ਦੀ, ਨਿਸਵਾਰਥਪਨ ਦੀ ਨਰਿਵਕਿਲਪ ਵਰਤੀ

ਹੋਵੇ, ਨਰਿਵੀਅਰਥ - ਸੰਕਲਪ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਕਸਿ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਕਿਲਪ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਿ ਦੀ ਵਰਤੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਰਤਵਿਆ, ਕਰਮ ਦੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਵਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਰਨਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਲੇਕਨਿ ਵਰਤੀ ਵੀਅਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਹੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਾਲੀ ਵੀ ਅਜਹੀ ਹੀ ਨਕਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਅਜਹੀ, ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਵਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਦਾ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਜਸਿ ਰੰਗ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ ਪਹਿਣਾਓ ਉਹ ਹੀ ਵਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਜਵਿ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਤੀ ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਦ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਰਤੀ ਦਾ ਬੀਜ ਸਦਾ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਹੈ ਹੀ। ਤਾਂ ਪਹਲਿ ਵਰਤੀ ਦੇ ਫਾਉਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਸਿ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵੱਚਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਰਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਕਿਸ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਵੀਪੀ ਅਪਣਾਓ ਲੇਕਨਿ ਸੀਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਉਕਿ ਬੀਜ ਹੈ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਖਿ ਹੈ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਫਲ ਹੈ ਸੀਪੀ। ਜੇਕਰ ਬੀਜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਖਿ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵੀ ਵਸਿਤਾਰ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਲੇਕਨਿ ਸੀਪੀ ਰੂਪੀ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਵਰਪੀ ਦੇ ਉਪਰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਸਿ.ਸ਼ ਹੂਹਰਹਿਅਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਰਮਣੀਕ ਸਲੋਗਨ ਰੂਹਰਹਿਅਨ ਵੱਚਿ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਇੱਕ ਦੇ ਵੱਚਿ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ? ਇੱਕ ਹੈ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ', ਦੂਸਰਾ ਹੈ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ'। ਦੋਵੇਂ ਸਲੋਗਨ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਅਤੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' - ਦੋਵੇਂ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਲੇਕਨਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੂਹਰਹਿਅਨ ਕਰਦੇ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਥੇ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਬਦਲੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ', ਇਹ ਬਦਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਦਲਾਂ। ਤਾਂ ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਹੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਂਸ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਪਹਲਿ ਮੈਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਮਲਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੱਥੇ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਥੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ। ਸਰ੍ਵਿਫ ਮੂੰਹ ਤੋ ਕਹੋ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਅਤੇ ਕਰਮ ਵੱਚਿ ਫਰਕ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਨਹੀਂ। ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋਣਾ, ਉਸਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਸ ਵੱਚਿ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਦਾ ਚੈਕ ਕਰੋ।

ਇੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ। ਜੋ ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਚਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ - ਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ, ਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਦਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ। ਸਵਮਾਨ ਵੱਚਿ ਸਥਿਤਿ ਹੋਕੇ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਰਨਾ ਸਮਝਾ? ਹੋਰ ਜੋ ਵੀ ਖੁਦ ਦੀ - ਉਨਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵੱਚਿ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਦਾ ਸਲੋਗਨ ਯਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਰਜ਼ਿਲਟ ਹੋਵੇਗੀ? ਪਹਲਿ ਮੈਂ ਮਤਲਬ ਜੋ ਓਏ ਸੋ ਅਰਜੁਨ। ਅਰਜੁਨ ਮਤਲਬ ਵਸਿ.ਸ਼ ਆਤਮਾ, ਨਿਆਰੀ ਆਤਮਾ, ਅਲੌਕਿਕ ਆਤਮਾ, ਅਲੌਕਿਕ ਵਸਿ.ਸ਼ ਆਤਮਾ। ਜਵਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਦੇ ਸਲੋਗਨ ਨਾਲ ਜੋ ਓਏ ਸੋ ਅਰਜੁਨ ਬਣਿਆ ਨਾ ਮਤਲਬ ਨੰਬਰਵਨ ਆਤਮਾ। ਨੰਬਰਵਨ ਦਾ ਸੁਣਾਇਆ - ਨੰਬਰਵਨ ਡਵੀਜ਼ਨ। ਉਵੇਂ ਨੰਬਰਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਲੋਗਨ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਜਰੂਰੀ। ਲੇਕਨਿ ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਨੰਬਰ ਕਸਿ ਆਧਾਰ ਤੇ ਬਣਦੇ। ਜੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਿ.ਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨੰਬਰ ਅੱਗੇ ਪੱਛਿ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਉਕਿ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਆਪਣੀ ਚੈਕਿੰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ? ਤਾਂ ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨਾ - 'ਆਪ' ਦੇ ਬਜਾਏ 'ਮੈਂ', 'ਮੈਂ' ਦੇ ਬਜਾਏ 'ਆਪ' ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸਲ ਵੀਪੀ। ਜੱਥੇ ਅਸਲ ਵੀਪੀ ਹੈ ਉਥੇ ਸੀਪੀ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਰਤੀ ਦੀ ਵੀਪੀ ਸੁਣਾਈ - ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨਾ - ਨਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਵਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦੀ। ਜੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋ ਨਾ ਕਹੋ, ਸੋਚੋ ਨਾ ਸੋਚੋ ਲੇਕਨਿ ਵੀਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਤੀ - ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੰਕਲਪ - ਮਾਤਰ ਵੀ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੇ ਸਵਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮਲਿੰਗਾ। ਨਰਿਮਾਣ ਬਣਨਾ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ। ਨਰਿਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦਵਾਏਗੀ। ਸਵਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਚਿ 'ਪਹਲਿ ਤੁਸੀਂ' ਕਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਜਵਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਵੱਚਿ ਪਹਲਿ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਪਹਲਿ ਸਰਸਵਤੀ ਮਾਂ, ਪੱਛਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਰੱਖਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਵਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਥ ਜਗਤ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ। ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚਿ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਇਜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਵੇਖਿਆ। ਇਜਨ ਅੱਗੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਦਾ ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਵੱਚਿ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਕਰਨਗੇ। ਤਾਂ ਵੀਪੀ ਵੱਚਿ, ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਵੱਚਿ ਜਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸਦਾ 'ਪਹਲਿ ਮੈਂ' ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਚੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਮਝਾ? ਤਾਂ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਬਦਲੀ ਕਰਨਾ ਮਾਨਾ ਭਾਗ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੋਲੀ ਹੰਸ ਬਣ ਨਰਿਣੈ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਸਿ.ਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੋ ਅਤੇ ਸਦਾ ਵਰਤੀ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਏ ਵੀਪੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ।

ਪਹਲਿ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਸਿ.ਨੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਸਨੇਹ ਵਾਲਾ ਸਨੇਹੀ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਦਾ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਸਮਾਨ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਤਾਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਖਚਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਵਾਉਂਦੇ - ਇਹ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਚੰਗਾ।

ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚੇ ਮੈਜ਼ੋਰਟੀ ਵੱਚਿ ਹਨ। ਪੁਰਾਣਾ ਕਸਿਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਪੱਕੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਮਤਲਬ ਪੱਕੇ। ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਪੱਕਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੱਚਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜ਼ਰਾ ਜਿਹੀ ਮਾਇਆ ਬੱਲੀ ਆਵੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ - ਪੱਕੇ ਆਏ ਹੋ ਨਾ? ਮਲਿਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ 'ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ' ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ। ਲੇਕਨਿ ਹਰ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦਾ ਅਤੇ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ 'ਪਹਿਲੇ ਮੈਂ' ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਆ ਜਾਣ। ਸਾਕਾਰ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਅਵਾਮਿਕਤ ਵਤਨ ਵੱਚਿ ਕਾਇਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕਾਇਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਵਾਮਿਕਤ ਮਲਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਸਾਕਾਰ ਮਲਿਣ ਸਹਜਿ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਭੱਜ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਨਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੰਨਿ ਕਾਇਦਾ ਉਨਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਦੱਸ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਅਵਾਮਿਕਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੱਸਕੇ ਗਏ ਕੀ? ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਦਾ ਏਵਰ੍ਹੇੜੀ ਰਹੋ। ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ।

ਸੁਰਵ ਹੋਲੀਹੰਸਾਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਵੀਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ, ਸੁਰੇਸ਼ਨ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੁਰਵ ਵੀਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵੱਚਿ ਲਾਮਿਉਣ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵੱਚਿ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਬਾਇਡ ਸਵਰੂਪਧਾਰੀ ਭਵ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਬਾਇਡ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਆਪੇ ਸਮੁਰਤੀ ਵੱਚਿ ਰਹੇਗਾ। ਮਾਲਕਿਪਣਾ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਾਈਐਸਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਸਰਾ - ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਾ(ਸ.ਵਿਸ਼ਕਤੀ)ਦੇ ਕੰਬਾਇਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਪਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਸਮਾਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ।
